

El futur és seu

► L'atleta vilabellenca Judit Rovira, de 15 anys, arrasa en les distàncies llargues de la seva categoria i reuneix totes les condicions per convertir-se en una especialista de nivell olímpic

MARC SALGAS / Tarragona

► A Pere Víudez el van avisar fa uns anys que es fixés en una noieta que competiria amb la seva escola en el cros Ciutat de Valls. «Aquesta vaileta corre bé», li van dir, i Víudez, entrenador d'atletisme i organitzador d'aquella prova, li va posar l'ull a sobre. La noia en qüestió es diu Judit Rovira, és de Vilabella i llavors només tenia deu anys. Potser semblava massa aviat per detectar un diamant en brut, però Víudez la va clissar i la va encertar. Aquell plançó té ara quinze anys, s'ha convertit en una de les grans promeses de l'atletisme català i estatal i el seu futur apunta cap als Jocs Olímpics

Quan Víudez la va anar a buscar, la Judit jugava a futbol i practicava natació, però durant un any va combinar aquests dos esports amb un dia setmanal d'entrenament d'atletisme, al qual es va abocar completament la temporada següent. D'aleshores ençà la seva progressió ha estat espectacular, però la gran eclosió de la vilabellenca s'ha produït aquest any. La Judit ha guanyat el campionat estatal cadet de 3.000 metres a l'aire lliure i en pista coberta (amb rècord d'Espanya inclòs), el campionat estatal de clubs i individual de cros cadet i el campionat estatal de seleccions autonòmiques de 3.000 metres. Però el que més impressiona d'ella no és la quantitat de victòries, sinó la seva qualitat. La jove atleta ha arrasat en totes les competicions i ha arribat a obtenir més d'un minut d'avantatge a les seves rivals en unes distàncies difícils d'aconseguir.

El premi als seus èxits ha arribat aquesta temporada mateix, quan la federació espanyola la va seleccionar per competir en el mundial de cros escolar juvenil, tot i ser cadet. «La federació ens va cridar perquè era més ràpida que les atletes juvenils.» Les seves rivals en el mundial ja estaven més fetes, per qüestió d'edat, però la Judit va ser onzena. «No li exigien res, només que correu tranquil·la i disfrutés. Va sortir molt relaxada i la cursa li va anar bé», assegura el seu entrenador.

Amb les demostracions de la

Judit Rovira, fent uns estiraments. / ORIOL TORTAJADA

La vilabellenca és una de les atletes «apadrinades» per Josep Lluís Blanco

El talent de Judit Rovira l'ha fet valedora d'una de les beques que porta el nom d'un dels millors atletes del país, Josep Lluís Blanco. El lloretenc, que en pista corre la mateixa distància que la Judit, la va incloure en el seu programa de beques després de consultar-ho amb la federació catalana. «És una de les atletes amb més futur i que promet més. En el programa de beques és la més petita i encara pot entrar-hi fins als dinou anys», assegura Blanco. Gràcies a aquesta beca, la vilabellenca rep uns 3.000 euros anuals, una part en efectiu i l'altra en material esportiu proporcionat per New Balance.

«Com que és tan petita, costava trobar-li roba i vambes de la seva mida.» Rovira comparteix programa amb Jonathan Hernández, Núria Gil, Arnau Paradedà i Núria Ortíz. Blanco assegura que per arribar a l'elit, la jove atleta ha d'anar pas a pas: «S'ha de divertir, disfrutar i no preocupar-se de gaire res més. Ha de fer entrenaments amb tranquil·litat, perquè encara no és professional i a aquesta edat cal frenar-los una mica. He vist nois sobreentrenar-se i al cap de dos anys ho deixaven perquè estaven cremats. Les influències també importen. Als seus pares els agrada i no la pressionen, i això és bo.»

Judit, Víudez no dubta que el seu futur, si no s'esgarria pel camí, pot ser esplendorós. «És la millor atleta que he tingut mai. És una noia d'unes condicions excel·lents, és molt metòdica, molt educada i molt especial. Té un caràcter fort i és competitiva.» Víudez assegura que la seva deixeblla té ara mateix només l'atletisme al cap, tot i que

intenta apaivagar-li aquest impuls irrefrenable, propi de la seva edat, amb uns entrenaments que, assegura, alguns qualifiquen de «tous»: «Vull anar a poc a poc. La Judit entrena poc pel que ella demana, però no li cal més en la seva edat. Cal pujar graó a graó, treballar amb tranquil·litat i escollir bé les competicions que li convin-

guin.» També considera que la Judit és una corredora de pista, més que de cros: «Li agraden les distàncies llargues i controla molt bé els ritmes. Per la seva mentalitat i la seva capacitat motora, podria ser una maratoniana excel·lent.» Ella, de moment, no es decanta per cap especialitat en concret i només desitja córrer i continuar entre-

nant-se. «Em serveix per divertir-me, i és una cosa que necessito fer per estar bé.» Assegura que l'onze lloc en el mundial de cros, la seva primera competició internacional, és el resultat del qual se sent més orgullosa: «No sabia gaire què podia fer i la veritat és que no m'esperava acabar tan endavant, i en Pere i jo vam acabar molt contents.»